

Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University

ОСВІТА І НАУКА У МІНЛИВОМУ СВІТІ: проблеми та перспективи розвитку

МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної наукової конференції

27-28 березня 2020 р.

Частина I

Proceedings of the Second International Scientific Conference
Education and Science in a Changing World:
Problems and Prospects for Development

Dnipro, Ukraine
March 27-28, 2020

Part I

Дніпро
2020

УДК 303
ББК 63.3
О 72

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Трампус Антоніо, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.

Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.

Ищенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри міжнародних економічних відносин та економічної теорії Університету імені Альфреда Нобеля.

Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

О 72 Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку. Матеріали II Міжнародної наукової конференції. 27-28 березня 2020 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2020. – 354 с.

У збірник вміщено матеріали II Міжнародної наукової конференції «**Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації виваженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2020

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2020

особливості їх реалізації:

1) Реалізація першої умови з метою формування у здобувачів вищої освіти конкурентоспроможності передбачає: розвиток мотивації оволодіння професією на основі системи професійно орієнтованих знань; усвідомлення майбутніми провізорами нерозривного взаємозв'язку між рівнем розвитку професійних якостей та ефективністю професійної діяльності.

2) Забезпечення цілісності теоретичного і практичного напрямків процесу становлення у студента конкурентних властивостей і якостей особистості; передбачає включення у професійно орієнтовану діяльність. Забезпечення формування професійних умінь, навичок і якостей вирішувати професійні завдання з елементами інновацій і креативу під час як навчальних занять із дисциплін, що викладаються в фармацевтичному ЗВО так і проходження навчальних та виробничих практик.

3) Педагогічна умова залучення студентів до активної навчально-пізнавальної діяльності із застосуванням особистісно-орієнтованого підходу через використання групових та проблемно-пошукових методів цієї діяльності, а саме: проблемних лекцій, дискусій, проблемних ситуацій, рольових та ділових ігор, соціально-психологічного тренінгу тощо. Ці методи навчальної діяльності ґрунтуються на інтересах і здібностях особистості, забезпечують пізнавальну активність майбутніх провізорів до розвитку професійної діяльності, спрямовується і коригується викладачем. Особистісно орієнтований підхід в організації навчально-пізнавальної діяльності створює умови для забезпечення професійного розвитку й саморозвитку майбутнього провізора, визначає його як суб'єкта навчальної діяльності. На його основі процес засвоєння знань стає суб'єктно значущим, засвідчує унікальність, неповторність кожної особистості. Здобувачі вищої освіти мають можливість накреслити особистісну програму професійної діяльності на перспективу, оцінювати свої позитивні надбання і невикористані можливості.

За результатами проведеного дослідження зроблено висновок, що освітній процес фармацевтичних ЗВО створюють педагогічні умови, що сприяють, на нашу думку, формуванню конкурентоспроможності майбутніх фахівців.

Список використаних джерел

1. Коноплянский Д. А. Особенности использования метода дорожной карты в формировании конкурентоспособности выпускника вуза *Вестник Воронежского государственного университета. Серия: Проблемы высшего образования*. 2016. № 1. С. 56–60. 2. Безбородих С.М. Формування конкурентоспроможності майбутніх педагогів у процесі професійної підготовки: дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / С.М.Безбородих – ДЗ «Луганський національний університет ім. Т.Шевченка». – Старобільськ, 2016. – 272 с. 3. Романовська О.О. Організаційно-педагогічні умови підготовки конкурентоздатного фахівця в інженерно-педагогічному навчальному закладі. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2011. № 3. С. 57–63.

Г. А. Гарагуля, О. Г. Черкасова, О. В. Мироненко

МОТИВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОЦЕСІ НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ 1

*«Ми захоплюємося нашою наукою,
але як заразити молодь цим захопленням?»
Карл Дарроу*

У сучасних умовах підготовки фахівців, на самперед, лікарів, актуальними є новітні педагогічні методики проведення занять. Активне навчання, яке реалізується в різних інтерактивних формах, не тільки направлено на підвищення ефективності засвоєння матеріалу, але і має на меті сприяти більш активному розвитку у студентів самостійності, вмінь аналізувати, мати глибокі, стійкі знання

та уміння їх застосовувати у професійній діяльності. Цим умінням, знанням молодого спеціаліста має сприяти високий рівень уміння нестандартно мислити, знаходити оптимальні рішення, мотивації навчальної діяльності.

Термін «мотивація» – позначає сукупність символів, які викликають активність індивіда та визначають її активність, процес утворення мотивів, характеристика процесу, який стимулює та підтримує поведінкову активність людини.

Мотивація є головною рушійною силою будь-якої діяльності людини і професійна діяльність не є виключенням. Мотивація є одним із ведучих факторів успішного навчання молодого людини, а отже її професійного становлення. Розвиток позитивної навчальної мотивації у студентів є однією з умов розвитку особистості та ефективної професійної підготовки.

Навчально-професійна діяльність – основна діяльність у вищому навчальному закладі, завдання якого є підготовка спеціаліста з вищою освітою [4].

Активні методи – це способи активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів, які спонукають їх до активної розумової і практичної діяльності в процесі оволодіння матеріалом, коли активний не тільки викладач, але активні і студенти.[5] Чим активніше методи навчання, тим легше зацікавити ними студентів. Основний засіб виховання стійкого інтересу до навчання – використання таких питань і завдань, вирішення яких вимагає від студентів активної пошукової діяльності, мотивує їх до пізнавальної та творчої діяльності. Головною особливістю підготовки майбутніх лікарів є комплексний характер підходу до формування і підвищення рівня пізнавальної мотивації. Саме це визначає особливості змісту і методів підготовки студентів до лікарської практики, їх спрямованість на самостійну пізнавальну діяльність. Найдієвіший спосіб підвищити мотивацію студентів – це зацікавити їх своїм предметом.

Основна частина. На кафедрі Внутрішньої медицини 1 для студентів 4 курсу, які навчаються на циклі внутрішні хвороби Модуль 1, в навчальному процесі використовуються всі складові активних методів навчання. Також використовуються мотиваційні технології. Студенти приймають участь у евристичній бесіді та в учбовій дискусії. Висловлювання власної думки є гарним мотивуючим чинником, що спонукає до самостійного мислення Створення доповіді-презентації для семінару-конференції, також мотивує до пізнавально-пошукової діяльності.

Також до учбового процесу залучаються елементи «симуляційної медицини». Вони можуть мати вигляд клінічної ситуації на папері або імітаційної гри. Використовуються завдання з відсутніми вихідними даними, для вирішення яких потрібно отримати додаткові відомості з анамнезу захворювання, інструментальних та лабораторних досліджень і т.д. Тільки при цих самостійно отриманих студентом значущих даних можливо здійснити діагностику і призначити лікування. Найбільшу мотиваційну роль відіграє робота, безпосередньо, з пацієнтом як під час проходження виробничої практики так і під час огляду тематичного хворого та розбору клінічних випадків.

Висновки. Застосовані методики, не тільки урізноманітнюють учбовий процес, але й значно сприяють підвищенню компетентностних якостей майбутніх лікарів, та мотивують для подальшого удосконалення набутих знань та навичок.

Список використаних джерел

1. Buck G. H. *Development of simulators in medical education* / Buck G. H. // *Gesnerus: Swiss Journal of the History of Medicine and Sciences*. – 1991. – V. 48. – P. 7-28.
2. <http://zmapo.edu.ua/index.php/metod/394-simulation-technology>.
3. https://nmc-ptorv.ua/DOK/IMN_2005.pdf.
4. https://nmc-ptorv.ua/DOK/IMN_2005.pdf.
5. <https://cyberleninka.ru/article/n/simulyatsiyni-tehnologiyi-v-navchanni-studentiv-medikiv-praktichnim-navichkam/viewer>.